

ПЕРЕМИСЬКІ

ЕПАРХІЯЛЬНІ

ВІДОМОСТІ

ЙОСАФАТ КОЦИЛОВСЬКИЙ

БОЖОЮ МИЛІСТЮ І БЛАГОСЛОВЕННЯМ СВ. АПОСТОЛЬСЬКОГО ПРЕСТОЛА

ЕПИСКОП

ПЕРЕМИСЬКИЙ, САМБІРСЬКИЙ І СЯНІЦЬКИЙ
ВСЕЧЕСНОМУ ДУХОВЕНСТВУ Й УСІМ ВІРНИМ
ЕПАРХІЇ МИР В ГОСПОДІ І АРХІЄРЕЙСЬКЕ
БЛАГОСЛОВЕННЯ!

Католицька Церква, що через цілий Великий піст покривалася смутком, болем і жалобою, наповняється в нинішньому дві якоюсь висшою, надземською, душевною радістю й втіхою. До тої радості й втіхи має вона повну й слухну причину. Бо вона обходить сьогодні празник понад всі празники, „торжество всіх торжеств“, найбільше своє свято — Воскресення свого Основника, Ісуса Христа. Єї Божий Обручник Ісус Христос, що його соромну й болючу смерть вона недавно оплакувала, вже не лежить у гробі. Він славно воскрес із мертвих! Своєю Божою силою злучив Він Свою душу з тілом і вийшов з гробу у прославленому тілі. Дятого всім своїм дітям велить сьогодні Церква побіч великої пісні „Христос Воскрес“ співати ще й радісну пісню: „Сей день, єгоже сотвори Господь, возрадуємся і возвеселимся в онь“.

Сей радісний празник світлого Воскресення Г. Н. Ісуса

Христа дає і мені милу нагоду звернутися знова до вас, дорогі Епархіяни, з коротким словом моїх святочних побажань.

Перед цим Великим постом я звернувся до вас особним словом і заохочував, за голосом нашої Матері св. Церкви, до обнови ваших душ в Христі через достойне прийняття св. Тайн Покаяння й св. Причастя. І я вірю, що в тому часі св. Великого посту ви всі, що на душі були мертвими, знова ожили. Покутою ви побідили свою душевну смерть, ви з мертвого грішного життя повстали до нового життя Божої ласки, ви духово воскресли.

В сей світлий празник Христового Воскресення я не можу вам, дорогі Епархіяни нічого кращого побажати як того, щоби це ваше духове воскресення було правдивим, повсякчасним, тревалим, прилюдним наверненням до Бога. І воно дійсно буде таким, якщо пам'ятати будемо завсігди на слова великого Апостола народів св. Павла: „Якоже воста Христос от мертвих славою Отчею, тако і ми во обновленії жизни ходити начнем“. „Як устав Христос із мертвих славою Вітця, так і ми ходитимем в обновленні життя“. (Рим. 6. 4) Ваше духове воскресення — каже св. Павло — буде правдивим і тревалим, якщо воно буде подібним до Воскресення Г. Н. І. Христа; бо Воскресення І. Христа є й на завсігди остане для всіх нас взором нашого духового воскресення.

Перш за все воскресення І. Христа було рішучим. Таким повинно бути і наше воскресення з гріха.

Чого то не зроблено, щоби тіло І. Христа вдержати в гробі. Його обвито простиралами, — двері гробу привалено великим каменем, — жидівська Рада гріб запечатала і поставила над ним сильну сторожу жовнірів. І Христос однак поборов Своєю Божою силою всі ті перешкоди. Коли Його найсв. душа вернула з аду і знова з тілом получилася, Христос піднісся й вийшов з гробу, поконуючи Своєю Божою силою всі ті перешкоди.

Таким бутиме й наше воскресення з гріховної смерті до життя ласки. І ми ужити мусимо до нього всеї нашої сили, щоби побороти всі перешкоди до нашого навернення. А тих перешкод не бракує ніколи; бо дорога життя в ласці Божій, се дорога тісна, а врата якою до неї входитьсь, вузька: „Узкая врата, і тісний путь вводяй в живот“.

(Мат. 7. 14.) як каже Христос „і нужлици восхищають є“ (Мат. 11. 12), се є: „насилъники добувають її“. Ті перешкоди до навернення мають всі грішники, — але головні ті, що довший час жили в гріхах; ті, що до гріхів вже навикли і для котрих гріх став вже привычкою, налогом. Ті злі привычки-налоги є тими простиралами, що обвивали чоловіка ще сильніше, як простирала що обвили тіло І. Христа. Вони є тим тяжким каменем, що замкнув гріб нашого гріха ще сильніше, як той великий камінь замкнув гріб нашого Спасителя. Над нашим гробом гріха уставляється ще сильніша сторожа, як над гробом І. Христа, — се люди, наші брати, що стараються о се, щоби наше навернення до Бога не було цілковите.

Треба нам отже рішучости до покаяння тих всіх перешкод, — а сю рішучість і силу до сего дає нам сьогодні Христос Спаситель через Своє славне Воскресення. Ми можемо нині кликати всі з св. Апостолом Павлом: „все можу в Ісусі Христі, котрий мене кріпить“ (Фил. 4. 13.), бо Ісус Христос як запевнив св. Павла так сьогодні запевняє і нас, що Його ласка вистарчає нам до побіди над усіми ворогами нашого спасення: „довлієт ти благодать моя“, вистарчить тобі моя ласка“! (2. Кор. 12. 9.)

Дальше воскресення Христове є тревале, незмінне, повсякчасне, бо Христос „коли встав із мертвих, вже більше не вмирає“. (Римл. 6. 9.). Таксамо й ми, що воскресли з гріха, не сміємо назад до нього вертати! Через нашу великодну сповідь, ми увільнилися з кайданів діявольської неволі, тому нам, Божим дітям, не вільно назад вертати у сю понижаючу неволю. Знаймож прецін, як страшним є поворот чоловіка до гріха! Якщо прогнаний злий дух має знова вернути до нашої душі, тоді він не приходить вже сам; „тоді йде“ — каже Христос — і бере сім других духів гірших від себе, а ввійшовши живуть там; і буває останнє того чоловіка гірше від першого“. (Лук. 11. 26.).

Щоби захоронити себе перед тим нещастям більшим як сам упадок в гріх треба, щоби ми так як Христос лишили в гробі разом з нашими гріхами і простирала, що ми були ними обвинені перед нашим наверненням. Ті простирала то є наше привязання до гріха; то є наш наклін шукати гріха, іти нерозважно в нагоду до гріха!

Того наклону іти в нагоду до гріха, треба нам конечно визбутися, якщо хочемо щоби наше воскресення з гріхів було тревале. Уникай нагоди до гріха, не йди в нагоду до гріха, то й не впадеш в нього, — бо Дух св. впевняє нас, що „любяй бідство, впадет в не“; хто любить небезпеку гріха впаде в нього (Іс. Сір. 3. 27.). Хто не уникає нагоди до гріха, той шукає гріха, — і певне його найде!

Вкінці Воскресення Христове було прилюдним. Христос не укриває свого воскресення, але противно, лишається по воскресенню ще сорок днів на землі на се, щоби всіх, Апостолів, Учеників і всіх що Його знали переконати, що Він правдиво воскрес. І не відійшов з землі до неба скорше, аж сего доконав, так що св. Апостол Петро міг сказати за себе і в імени других Апостолів, що вони всі були свідками Христового Воскресення, бо вони були тими: „що іли й пили з ним, коли воскрес із мертвих“ (Діян. Ап. 10. 41.). Навіть такий невірний як св. Тома, мусів повірити що Христос воскрес, та з великим жалем за своє невірство кликати до Христа: „се Господь мой і Бог мой“ (І. 20. 28.).

Таксамо як Христос старався о се, щоби всі повірили в Його Воскресення, так і ми по воскресенню з гріхів повинні старатися, щоби всі — а на першому місці ті, що нас передше знали як грішників — бачили і признали, що ми змінилися, що ми навернулися. Інакше наше воскресення з гріхів не буде подібне до Воскресення Христового і тому не буде правдиве.

Христос сказав: „Так нехай світить ваше світло перед людьми, щоби бачили ваші добрі діла і прославляли вашого Вітця що на небесах“ (Мт. 5. 16.). Отсе є спосіб в який ми поступати повинні, коли хочемо жити життям воскресшого нашого Спасителя. Ідім за сею наукою Ісуса Христа. Не встидаймося перед другими людьми творити добрих діл. Нехай всі знають і говорять що ми досі були злими, але що тепер ми вже інші. Нехай тепер другі бачать, що ми молимося, що часто приступаємо до св. Сповідий і до св. Причастя; нехай всі знають, що ми тепер жиємо вже як воскресші з гріха та що своїм життям хочемо сповнити приказ св. Ап. Павла, що кличе до нас: „Коли ви воскресли з Христом, шукайте того що в горі, де Христос сидить праворуч Бога“ (Кор. 3. 1).

Ідіть всі дорогі в Христі Браття за тим покликом св. Апостола, а воскресення наше буде правдиве як Воскресення Христове, буде тривале і всім звісне як життя перших християн, а тим самим запевнимо душам нашим святість і спасення, родинам нашим та всьому нашому українському народові лучшу будучність а Христові Спасителеві нашому спричинимо найбільшу радість з цього правдивого нашого воскресення.

Сего я зі сьогорічним празником Христового Воскресення з цілого серця желяю всім моім дорогим Епархіянам.

Благодать Господа Нашого Ісуса Христа, любов Бога Вітця і всі дари св. Духа, нехай спливуть на всіх вас! Амінь.
Христос воскрес!

† ЙОСАФАТ Епп.

Перемишль у Великім Тижні 1936 р.

Ч. 214/орд. — Поручається Всч. ОО. Душпастирям відчитати вірним в часі празника Христового Воскресення повисший лист і желання як в матерніх так і дочерніх церквах, додаючи від себе потрібні пояснення.

Ч. 1542. — Подяка за желання.

Сего року в дні 3. березня дозволив мені Всевишній Бог осягнути 60 літ життя. Великою віхою були для мене численні побажання, що їх з тої нагоди я одержав чи то на письмі чи устно від деканальних урядів, поодиноких Всч. Отців, Вп. Інтелігенції, численних наших установ, товариств, вірних і від дорогої мойому серцю шкільної молоді.

За ті желання я старався вже зложити мою подяку на письмі. Однак отсею дорогою ще раз сердечво дякую за всі вислови почувань всім моім Епархіянам.

Зокрема однак я в особливійший спосіб з глибини серця дякую всім за молитви і Служби Божі що їх відправлено з сеї нагоди в моім наміренні.

З вдоволенням стверджую цей для мене потішаючий знак єдности і лучности моїх Епархіян зі мною, своїм Епископом в нинішних часах, повних важких досвідів для

всіх нас. Ся єдність і лучність, се знак правдиво католицького розуміння наших взаїмних відносин, що їх сам Бог, Основник католицької Церкви між мною а Вами, Дорогі Епархіяни, навязав.

Нехай ті вияви Ваших почувань ще більше скріплять нашу взаїмну лучність та єдність і всіх нас заохотять до ще усильнішої праці над спасенням наших душ.

Всч. Отців душпастирів і Катихитів прошу отсю мою подяку заподати до відома всім вірним в церкві при найблизшій нагоді.

Перемишль, дня 14. березня 1936.

† ЙОСАФАТ, Епп.

Ч. 1543. — В справі св. Мира.

З покликом на тутешній розпорядок в справі відбирання св. мира, проголошений в „Епарх. Відомостях“ ч. 1635 з 1935 р. ч. V. стор. 61. пригадується, що Всч. ОО. Декани самі, зглядно тільки через відпоручених священників мають відбирати св. Миро зі захристії катедральної церкви в тижні між неділею Томиною а неділею Мироносиць.

Ч. 1544. Належитість за шематизм на р. 1936.

Канцелярія Еписк. Консистерії розіслала парохіяльним урядам і всім Отцям Катихитам шематизм на р. 1936. Належитість в квоті 3 зл. побереться з платні за квітень Отцям, що її побирають. Прочі Отці надішлють сю квоту до кінця квітня ц. р. до Канцелярії Еписк. Консистерії.

Повищу квоту дозволяється побрати з церковної скарбони.

Ч. 1545. — Конкурс на опорожнені парохії.

З речинцем до 20. травня 1936 виставляються на конкурс слідуєчі опорожнені парохії:

Деканат Бориславський: Кропивник новий, Рибник.

» Височанський: Гусне вижне.

» Добромильський: Мігова, Посада риботицька.

» Жовківський: Мервичі.

- Деканат Жукотинський: Головецько дол., Дністрик Гол.
 » Краковецький: Серни.
 » Лежайський: Дубрівка.
 » Лучанський: Городище.
 » Самбірський: Кульчичі.
 » Сінявський: Майдан сін.
 » Сокальський: Спасів.
 » Старосільський: Биличі.
 » Устрицький: Устрики долішні.
 » Чесанівський: Плазів, Цівків.
 » Яворівський: Наконечне, Порудно.
 » Ярославський: Цетуля.

Прошення внесені не по формі і не заосмотрені потрібними залучниками, а особливо без свідоцтва конкурсного іспиту як і ті, котріб вплинули по дни 20. травня 1936, будуть уважані яко безпредметові.

Примічається, що Всч. ОО., що одержать презенту на таку парохію, котра крім матерної церкви має одну або більше дочерних, зобов'язуються в кожнім часі, на жадання перемиського Еписк. Ординаріату, згодитися на евентуальне відлучення дочерних церков разом з грунтами.

При тім Еписк. Ординаріат повідомляє всіх Отців, наміряючих внести подання о прийяття в спис на висше згадані парохії, що дотації їх і скількість грунтів приналежних до парохії будуть, без згляду на інституцію пароха на дану парохію, нормовані по гадці Конкордату і обов'язуючих в Епархії норм за відомостю Апост. Престола.

До заміни :

Парохія — Камінка Старе село, равського деканату.

Х Р О Н І К А.

Канонічну інституцію одержали:

- Ч. 367. о. Саламан Стефан — Середниця.
 Ч. 1219. о. Мостюк Яків — Миратин.
 Ч. 1251. о. Коліда Софрон — Михновець.
 Ч. 1474. о. Крупа Сильвестер — Журавиця.

Завідательства одержали:

- Ч. 430. о. Томашівський Іван — Наконечне.
 Ч. 786. о. Волошин Микола — Явірник руський.
 Ч. 947. о. Дутка Іван — Лівчиці.
 Ч. 1184. о. Вандерер Володимир — Воля мігова.
 Ч. 1474. о. Лозинський Володимир — Цівків.

Сотрудництва одержали:

- Ч. 742. о. Філяс Іван — Теляж.
 Ч. 1236. о. Солтикевич Іван — Туре гор.
 Ч. 1188. о. Сивак Григорій — Кальниця.

Померли:

о. Гординський Дмитро, парох в Кульчичах 29/2 1936.
 о. Жарський Михайло, парох в Устріках долішних
 1/3 1936.

о. Сінкевич Олександр, парох в Сернах 4/3 1936.

Душі їх поручається молитвам Всеч. Духовенства.

Від гр. кат. Еп. Консисторії.

Перемишль, дня 4. квітня 1936.

о. Микола Грицеляк
 канцлер.

† ЙОСАФАТ
 Епп.